

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. על ידי התורה הקרויה באר שבע נסתלק החרון אף - וילך חרנה: רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא, אוהב ישראל - ספר פניני התורה

ובמדרש (בראשית רבה ס"ח, ח') ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, הלך לו ביום אחד מבאר שבע עד חרן שיש שם מהלך שלושה ימים. נרמז מלשון הכתוב שהוא מורה על תכיפת דבר, וזהו מבאר שבע וילך חרנה, וכן הלשון בסוף הפרשה תיכף שנשא רגליו, וכן הלשון כתוב באליעזר ויקם וילך (בראשית כ"ד, י'). שלושה קפצה להם הדרך, אליעזר עבד אברהם, ויעקב, ואבישי. אליעזר דכתיב (שם, מ"ב) ואבוא היום אל העין, היום יצאתי והיום באתי. ובמקום אחר דרשו (חולין צ"א ע"ב) ויפגע במקום, כי מטא לחרן אמר אפשר עברתי על מקום שהתפללו אבותי ולא התפללתי בו יהיב אדעתיה למהדר קפצה ליה ארעא, מיד ויפגע במקום, הוא הר המוריה:

וביאור המדרש כי כאשר התגעגע יעקב להר המוריה שיתפלל בו, מיד בפתע פתאום קפצה לו הדרך ולא הוצרך לחזור ולטרוח כלל. ולפי הענין הזה למדנו שתי קפיצות, האחת בלכתו מבאר שבע עד חרן שהלך שם ברצונו, והשנית למען לא יצטרך לטרוח ולשוב:

ובמדרש (פסיקתא זוטרתא בראשית כ"ח, י"א) שתים עשרה אבנים לקח מאבני המזבח שנעקד עליו יצחק, רמז שעתידין לעמוד ממנו שנים עשר שבטים, ונעשו כולן אבן אחת שנאמר ויקח את האבן אשר שם, רמז שעתידין להיות גוי אחד שנאמר (דברי הימים א' י"ז, כ"א) ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ: רבנו בחיי

סיפורי צדיקים

בשם הר"ר בונים מפרשיסחא שפ"א הי' הולך עם החבריא קדישא ע"פ השדה לטייל קצת והי' מוטה א"ע על הארץ ונטל בידו גרגיר אחד מן החול והגביהו. ואח"כ חזר הניח על מקומה כמקדם. ואמר להחבריא קדישא מי שאינו מאמין שהגרגיר החול הזה צריך להיות מונח דייקא במקום הזה בהשגחה פרטית מהשי"ת, הוא אפיקורס ח"ו. והבן גודל צדקתם וקדושתם: ספר שיח שרפי קודש - אמונה ובטחון

הרב ר' שלום צבי מזגערש נצטנן בדרך נסיעתו לקאצק וחלה. וצוה רבינו זצ"ל לקרוא לרופא, ואמר שיראה לו את הרצעפט שיתן הרופא, ויהי כאשר ראה את הרצעפט שאל אם אמרו לרופא שגילו למעלה משלשים שנה, ואמרו לא, אז צוה רבינו להגיד לו זאת: ואמר הרופא בתמהון א"כ טעיתי, ונתן לו רצעפט אחר, ורבינו זצ"ל למד ענין זה ממורו רר"ב זצ"ל שהיה מומחה לאותו דבר, היינו לקריאת רצעפטין: ספר אמת ואמונה - קאצק

סוחר אשכנזי בא אל רבינו זצ"ל וישאלהו, היות כי התוכנים חיוו דעתם כי לפי מהלך הכוכבים יחרב העולם עוד זמן קצר, אם יחשוש לשמועה זו, ויענהו רבינו זצ"ל כי לא יחשוש לזה אלא ימשיך לעסוק במסחרו, והאיש הצליח: ספר אמת ואמונה - קאצק

חוכר רחיים שאל את רבינו זצ"ל אם ימשיך להחזיק את הרחיים כי הפסיד בעבודתו, ויענהו המקום ימלא חסרונך, אותו המקום שבו הפסדת ימלא את החסרון: ספר אמת ואמונה - קאצק

ויצא חמשא ניסין אתעבידו ליעקב בזמן דנפק מן בירא דשבע. ניסא קמא אתקצרו שעוי דיומא וטמע שימשא בלא אשוניה מן קדם דהוה דבירא מתחמד למלא עמיה. ניסא תניינא ארבעתי אבניא דשוי איסדוי אשכח יתהון בצפרא לאבנא חדא. ניסא תליתאה אבנא דהוו כל עדריא מתכנשין ומתגלגלין לה מעילוי פם בירא גלגל יתה בחדא מן דרעוי. ניסא רביעאה דטפת בירא וסליקו מיא לאנפוי והות טייפא כל יומין דהוה בחרן. ניסא חמישאה קפצת ארעא קומוי ובההוא יומא דנפק אזל לחרן: תרגום יונתן

והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו. הבעל שם טוב זצוק"ל המשיך לזה העולם מלאכים, ואמר, אסתכילו לא אסתכל באפיכון, כי מסתמא כשבראם הבורא יתברך שמו שיהיו בשמים, אינני צריך לראותן, רק לשאול אותם מה הוא העבדות שלהם, אפשר שיהיה יכולת לקבל מהם גם הוא דרך עבדות זה, לעבוד גם כן כך את הבורא יתברך שמו: (בסוף ס' דברי ישראל): ספר בעל שם טוב עה"ת

ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' וגו'. במדרש (ב"ר ע') ר' יהושע דסיכנין בשם ר' לוי נטל הקב"ה שיחתן של אבות ועשאן מפתח לגאולתן של בנים. א"ל הקב"ה חייך כל הטובות וברכות ונחמות שאני נותן לבניך איני נותן אלא בלשון הזה. שנאמר (ישעיה י"א, א') והיה ביום ההוא יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו. והיה ביום ההוא יצאו מים חיים בירושלים (זכריה י"ד, ח'). והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול (ישעיה כ"ז, י"ג). והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס (יואל ד', י"ח). ע"כ דברי המדרש: ס' אוהב ישראל

על התורה ועל העבודה

במדרש אז תלך לבטח כו'. אם תרוץ לא תכשל כו'. פי' אף כי יעקב ברח כדכתיב ברח לך וכתיב ויברח יעקב. אעפ"כ כתיב ויצא וילך כו'. כי הצדיק מיישר הדרך. אף שצריך לרוץ הוא בדרך ישר. וכ' מבאר שבע איתא שהתקשר עצמו היטב מקודם שיצא לחרן. שכל זה הי' להכין מקום לבנ"י. לכן הכניס עצמו בכל המקומות שנסתר שם מאוד כבודו ית'. כדכתיב ויפגע במקום. שנכתב עליו לשבח שהרגיש והתעורר גם שם חיות השי"ת. וכתיב יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי מכלל שהי' מקום מרוחק מאד שהי' קשה להאמין שיהי' שם חיות השי"ת והראהו השי"ת כי מלא כל הארץ כבודו וזה תפילת ערבית: ספר שפת אמת - תרל"ד

במדרש תנחומא כי בריחת יעקב הי' כמו גלות למי שהורג נפש בשוגג כי נחשב לו לחטא מה שנדחה עשו על ידו. כי הי' לו לקרב גם אותו. אם כי לנו נאמר מדבר שקר תרחק. אבל ליעקב איש אמת הי' בכחו לקרב הכל להשי"ת ורק כי הי' שפל בעיניו ונחשב לשוגג: ספר שפת אמת - תרל"ד

אכן יש ה' כו' ואנכי לא ידעתי ברש"י אם ידעתי לא ישנתי כו'. ללמוד מאבינו יעקב ע"ה אחרי חלום זה שהי' להחיות נפשו שהלך יחידי במקום סכנה. והובטח בשמירה. וכתיב וישא רגליו כו' עכ"ז התעצב על שישן והוטב יותר בעיניו להתקשר ולהתדבק בו ית' כמ"ש [בזוה"ק] לא ידעתי מלשון דביקות שלא הרגיש בעצמו. ונתוסף לו עוד יראה ע"י החלום. וזה הכלל שכל הארה צריכה להביא יראה לאדם וזה התכלית שלה ובל"ז אינו כלום [וכ"כ בשם הבעש"ט ע"ש בכש"ט]: ספר שפת אמת - תרל"ב

או יאמר וירא והנה באר בשדה כו'. דהנה אנו אומרים אלקי אברהם כו' ואחר כך הא-ל הגדול כו' וזה אחד. כי אין אבות אלא שלשה ובשורשם בעולם האצילות נקראים גדולה גבורה תפארת וזהו הגדול כו' כי תפארת נקרא נורא כידוע וכל מעשינו בתורה ובמצות הוא כדי להשפיע כל השפעות מלמעלה למדת מלכות הנקראת באר מים חיים וזו הוא פירוש והנה באר בשדה. והנה שלשה עדרי צאן כו' שהאבות הם נקראים עדרים המשפיעים לנו על ידי מלכות * וזהו מן הבאר ההוא ישקו כו' רק והאבן גדולה על פי הבאר. כי ידוע שהחיצונים נקראים אבן נגף הם מעכבים השפע. וזהו וגללו האבן מעל פי הבאר שמסלקים החיצונים מהבאר כדי שתלך ההשפעות. והשיבו את האבן למקומה. כי לעתיד ישחט היצר הרע היינו שהקליפות יבוער מן הארץ והרוחניות שבו יושאר והכל יוחזר להקדושה במהרה בימינו אכי"ר: ספר נועם אלימלך

ועיני לאה רכות (כ"ט י"ז), אמר בשם הרה"ק הבית אהרן זי"ע דמה שפעלה לאה ע"י בכי פעלה רחל ע"י שמחה ובלה"ק "מיטן טשאק און מיטן קנאק", והוסיף אדמו"ר זי"ע שרחל אמנו לא ויתרה לגמרי על דרך זה אלא הטמינה את הבכיה לעתיד כמאה"כ (ירמי' ל"א) כה אמר ד' וגו' רחל מבכה על בניה וגו': ספר קדושת מרדכי (ר' מ"מ מקארלין לעלוב זצוק"ל)

סיפורי צדיקים

אחד בא לפני החכם צבי זצ"ל עם ספרו לקבל הסכמה ממנו והי' לו הרבה הסכמות משאר הרבנים שבזמנו, ויהי כי הביט בהספר ותיכף ראה אשר לא טהור הוא, כי הבעהמ"ח הי' מכת ש"צ ימ"ש שר"י אך לא הכירו בו גאוני זמנו כי נתעטף בחלוקא דרבנן, אך הח"צ תיכף הרגיש בדבר הזה והתנור בוער באש כנגדו והשליך לתוך שריפת הדשן, וירא מאוד מנמוסי המדינה אולי יקנסו עליו לתפסו במאסר או שאר דיני קנסות כי דבר כזה הי' בדיניהם מן החמורות שבחמורות וברח למדינת פולין בכפר אחד הסמוך לעיר סטאשוב וישב שם עם כל ב"ב והוא הי' עשיר ובכל יום הי' מחליף אדום זהב לצרכי ב"ב עד שהי' פוחת והולך בכל יום ויום עד שלא נשאר לו כ"א אדום זהב אחד ושאלו אותו אשתו מה נעשה למחר, כי אין לנו אלא אדום זהב אחד על היום ולמחר מה נאכל, והשיבה א"כ את מקטני אמנה שאין לך בטחון שהשי"ת יזמין לנו פרנסה על יום מחר לכן את אסורה עלי, ותיכף ביום מחר באו אנשי ק"ק אמשטרדם לקבל אותו לאבד"ק ולרב מנהיג הקהילה והגליל, בכבוד גדול, ועל האיסור אשר אסר עליו את אשתו, קיבל היתר ממאה רבנים, וגם התרת נדרים כדין, והבן כמה גדול כח צדקתם וקדושתם זי"ע ועכי"א: ספר שיח שרפי קודש

על המדרש ש"ר פ"א ששמות השבטים ע"ש הגאולה נאמרו. אמר עם הגלויות הולך תיכף הגאולה עמו והבן: (החי' הרי"ם): שיח שרפי קודש

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לע"נ זקני ר' אהרן שו"ב ב"ר שמואל נטע זצ"ל לעווין - נלב"ע כ"ה חשון תרע"ט - תנצב"ה - מנו"כ בביה"ח מקיסראק של ביהמ"ד הגדול ד'פיטסבורג פענסילוואניא ארה"ב

לזכר נשמות הקדושים והטהורים קהילה קדישא דעיר סטאשוב – פולין רבנן ותלמידהון אנשים נשים וטף שנהרגו על קידוש השם כ"ח מרחשון תש"ג הי"ד

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו